

Több évtizedes testvériskolai kapcsolat

Iskolánkban, az Élelmiszeripari és Földmérési Szakképző iskolában 1978 óta hagyományos év eleji program a diákcsere a Graz-Grottenhof-i Mezőgazdasági Szakiskola tanulóival. A 11-es szakközépiskolai évfolyamok legjobb tanulói közül kerülnek ki azóta azok a szerencsések, akik egy héten keresztül vendégeskedhetnek Ausztriában: bepillantást nyerhetnek egy osztrák iskola és kollégium mindennapjaiba, miközben német nyelvtudásukat gyarapíthatják valós nyelvi környezetben.

Idősebb tanárainktól és szüleink elbeszéléseiből tudjuk, micsoda kivételes élményt jelenthetett a 70-es, 80-as években magyar és osztrák diákoknak egyaránt egy ilyen lehetőség: helyet cserélhettek a vasfüggöny két oldalán. Nekünk már természetes, hogy korlátozás nélkül utazhatunk a szomszédos országokba, de ez nem jelenti azt, hogy kevésbé örülnénk ennek a lehetőségnek. Nem kellett sokáig biztatni bennünket a jelentkezésre. Az egyetlen dolog, ami kissé gondolkodóba ejtette néhány bátortalanabb, és még nem tökéletes németességgel bíró társunkat, hogy az osztrákok nem beszélnek magyarul, tehát egy héten keresztül németül kell velük beszélnünk.

Október 4-én hétfőn reggel 7 élelmiszeriparis lány és 6 fiú a földmérők osztályából könnyes búcsút intett az aggódó anyukáknak és az irigykedő iskolatársaknak, majd egy óra múlva, a rábafüzesi határátkelőnél megtörtént a csere az osztrák diákokkal.

Első napunkat az iskola, a kollégium és a gazdaság megismerésével töltöttük. Diákok mutatták meg nekünk a lovardát, a tehenészetet, a sertéshizlaló - és tenyésztő telepet, a kertészetet. A tanulás sem maradt el, bár a két németórán, amin részt vettünk, nem ért bennünket túl sok stressz: inkább vidám és játékos feladatok elé állítottak bennünket: Sokat nevtünk, amikor a kölcsönös bemutatkozás után magyar szavakat kellett megtanítani a beszélgetőpartnerünknek.

Vendéglátóink mindig úgy szervezik a programokat, hogy azok között vannak fix-pontok, mint például a golfozás az iskola melletti több hektáros pályán; egy péceket és cukrászokat is képző szakiskola látogatása, és egy egész napos hosszabb kirándulás az iskola elsős osztályával. Ennek a kirándulásnak a programja idén a festői kelet-stájerországi vár, a Riegersburg meglátogatása volt, délután pedig a Zotter csokoládégyárban ehettük degeszre magunkat a számtalan csokoládé-különlegességgel, miközben a gyártás folyamatát is nyomon követhettük.

Természetesen elmaradhatatlan a grazi városnézés is. Erre a napra már az időjárás is kegyes volt hozzánk. Miután a világ legnagyobb fegyvergyűjteményét megcsodáltuk a Zeughaus-ban, feloszlott a köd, láthattuk a várost környező szép hegyeket a Schlossberg tetejéről. A Kunsthaus és a Murinsel két futurisztikus építménye a stájer fővárosnak; minden odalátogató turistának kötelező program.

Az érdekes elfoglaltságok mellett minden nap maradt egy kis szabad időnk is. Egyik délután ezt kihasználva a kevésbé elcsigázottak kellemes sétát tettek az iskolától 2 km-re fekvő faluba, Thal-ba. Különleges temploma mellett arról nevezetes ez a település, hogy itt született Arnold Schwarzenegger. Kis múzeum és a szülőházánál elhelyezett emléktábla jelzi, milyen büszkék rá az ott élők.

Esténként a kollégiumban állandó program volt az osztrák-magyar focimeccs. Mindkét csapatot lányok is erősítették, és bár véresen komolyan vette mindkét fél a küzdelmet, a fair play sohasem hiányzott a pályáról. Ezek a mérkőzések és a közös kártya partik; az egyre gyakoribb spontán beszélgetések szép lassan közelebb hoztak bennünket a vendéglátóinkkal. Már nyoma sem volt annak a visszafogottságnak, bizonytalanságnak, amivel a hét elején fogalmaztuk meg gondolatainkat. Egyre több közös témánk lett, és persze péntekre, amikor már indulnunk kellett hazafelé, annyi mondanivalónk lett volna még... Szerencsére létezik az internet, így még „beszélgethetünk” velük!

Nagyon hamar elrepült az élményekben gazdag hét. Pénteken, október 8-án a határon ismét találkoztunk a Magyarországon vendégeskedett osztrák gyerekekkel. Pár szót váltottunk velük is; elmondták, hogy a Balaton még a párás őszi időben is nagyon szép látvány volt, hogy jól sikerült az őrési kirándulás is, és vidám órákat töltöttek a tanüzemünkben pizza sütés közben.

Szerencsésnek érezzük magunkat, hogy olyan iskolába járunk, ahol a mindenkori vezetés ilyen hosszú ideje értéknek tekinti ezt a testvériskolai kapcsolatot, és a nehéz helyzetekben sem mondtak le ennek ápolásáról.

Köszönjük, és bízunk benne, hogy az utánunk jövő osztályok is részesei lehetnek majd hasonló élményeknek!

ÉFSz 11/E és 11/F osztályos tanulói